

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 75.271 van 16 juli 1998

A. 78.571/XIII-632

In zake : 1. **GRAULICH** Paul,
2. **COLSON** Pierre,
die woonplaats hebben gekozen bij
Mr. Alain LEBRUN, advocaat,
rue du Ruisseau 55
4000 Luik,

tegen :

1. **de Gemeente Hamoir**,
2. **het Waals Gewest**,
vertegenwoordigd door zijn
Regering,
dat woonplaats heeft gekozen
bij Mr. Pierre LAMBERT,
advocaat,
Defrélaan 19
1180 Brussel.

Tussenkomen partij :

HAVELANGE Albert,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Bernard PAQUES, advocaat,
rue du Stocquoy 1/3
1300 Waver.

**DE VOORZITTER VAN DE XIIIe KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien de vordering die Paul GRAULICH en
Pierre COLSON op 12 mei 1998 hebben ingesteld om de
schorsing van de tenuitvoerlegging te verkrijgen van de

bouwvergunning die het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Hamoir op 25 maart 1998 heeft afgegeven aan de heer en mevrouw HAVELANGE voor het bouwen van een kippenfokkerij;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij Pierre COLSON de nietigverklaring van dezelfde handeling vordert;

Gezien het op 29 mei 1998 ingediende verzoekschrift, waarbij Albert HAVELANGE vraagt als tussenkomende partij in het kort geding te mogen optreden;

Gezien de nota met opmerkingen van de tweede verwerende partij en het administratief dossier;

Gezien het verslag van de heer QUINTIN, eerste auditeur-afdelingshoofd bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 15 juni 1998, waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 23 juni 1998 om 10.30 uur, waarna de zaak tot de terechtzitting van 25 juni 1998 om 10 uur is uitgesteld;

Gelet op de kennisgeving, aan de partijen, van de beschikking tot bepaling van de rechtsdag en van het verslag;

Gehoord het verslag van de heer HANOTIAU, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. A. LEBRUN, advocaat, die voor de verzoekers verschijnt, van Mr. N. WEINSTOCK, loco Mr. P. LAMBERT, advocaat, die voor de verwerende partijen verschijnt, en van

Mr. L. DEHIN, loco Mr. B. PAQUES, advocaat, die voor de tussenkommende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer QUINTIN, eerste auditeur-afdelingshoofd;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten aan het geding ten grondslag liggen :

1. Paul GRAULICH woont te Hamoir, Xhignesse 12; zijn huis staat op een perceel dat kadastraal bekend is onder nr. 103b 3.

Pierre COLSON woont in dezelfde gemeente, Xhignesse 23; zijn huis staat op een perceel dat kadastraal bekend is onder nr. 101l 3.

Albert HAVELANGE is landbouwer van beroep; ook hij woont te Hamoir, Xhignesse 11.

2. Op 26 augustus 1997 vraagt Albert HAVELANGE aan het gemeentebestuur van Hamoir een vergunning voor het bouwen "van een stal voor het kweken van legkippen" op een terrein gelegen te Xhignesse en kadastraal bekend sectie A, nr. 377b (en naar verluidt ook ten dele op de percelen 372a, b en c). Er is gesteld dat in die stal maximaal 19.920 dieren kunnen worden ondergebracht.

Volgens het gewestplan van Hoei-Borgworm ligt het project ten dele in een woongebied met een landelijk karakter en ten dele in een agrarisch gebied.

Het gebouw is in totaal 60 meter lang en 15 meter breed, met een bijgebouw van 12 bij 8,70 meter; de totale hoogte bedraagt ongeveer 7 meter.

3. Op 18 augustus 1997 vraagt Albert HAVELANGE een vergunning aan voor de exploitatie van een "kippenfokkerij voor 19.920 hennen" (inrichting van klasse II).

Tijdens de hinderenquête worden vier bezwaarschriften, waaronder een collectief bezwaarschrift, ingediend.

4. Op 26 september 1997 doet het directoraat-generaal landbouw van het Ministerie van het Waals Gewest bij de burgemeester van Hamoir over de bouwaanvraag een gunstig advies toekomen, met een beperkende bepaling betreffende de mest.

5. Op 10 december 1997 brengt de gemachtigde ambtenaar een voorwaardelijk gunstig advies uit.

6. Op 25 maart 1998 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Hamoir de heer en mevrouw HAVELANGE de vergunning waarom zij verzocht hadden, mits zij de voorwaarden naleven die voorgeschreven zijn in het advies van de gemachtigde ambtenaar en in dat van het directoraat-generaal landbouw.

De aanhef van het besluit van 25 maart 1998, waartegen de vordering tot schorsing is gericht, luidt als volgt :

" Gezien de aanvraag die de heer en mevrouw HAVELANGE, Xhignesse 11 te 4180 Hamoir, hebben ingediend voor het bouwen van een kippenfokkerij op een goed gelegen in het gehucht Xhignesse, kadastraal bekend sectie A nr. 377b;

Aangezien het bericht van ontvangst van die aanvraag de datum van 26 augustus 1997 draagt;

Gelet op de artikelen 42, 54, 196, 232 en 246 van het Waals Wetboek van ruimtelijke ordening en stedenbouw;

Gelet op artikel 90, 8°, van de gemeentewet;

Gezien het voorafgaand milieu-effectrapport;

Aangezien er voor het grondgebied waarop het goed gelegen is geen door de Executieve goedgekeurd bijzonder plan bestaat;

Aangezien het goed niet gelegen is binnen de grenzen van een verkaveling waarvoor een regelmatige vergunning is afgegeven;

Aangezien het eigenlijke eensluidend advies van de gemachtigde ambtenaar als volgt luidt :

" GUNSTIG ONDER BEPAALDE VOORWAARDEN

- volgens het bij K.B. van 20-11-81 goedgekeurde gewestplan van Hoei-Borgworm, is het goed in kwestie gelegen in een woongebied met een landelijk karakter en in een agrarisch gebied;
- voorts is het gelegen langs een bij K.B. van 25-09-56 goedgekeurde rooilijn;
- het project kan als conform de bepalingen van artikel 170/171.1.2.2. van het W.W.R.O.S.P. worden beschouwd;
- gezien het advies van het college van burgemeester en schepenen d.d. 08-09-97;
- gezien het advies van het directoraat-generaal landbouw;
- gezien de vermeldingen en preciseringen in het milieu-effectrapport;
- gezien de plannen die op 12-09-97 bij mijn diensten zijn ingeschreven; de geplande handelingen en werken zijn verenigbaar met de goede plaatselijke aanleg voor zover de volgende voorwaarden worden nageleefd :
 - de dakbedekking behoort van een donkergrijze tot zwarte tint te zijn;
 - de bomen en de haag die er nu al staan (aan de zuidoostkant) moeten behouden blijven en

onderhouden worden en er dient eventueel te worden bijgeplant:

- om de landschappelijke gevolgen te beperken aan de zijde van de "verkavelingen" (noordwestkant) en dat gebied aldus met een buffergebied af te schermen, dienen streekeigen hoogstammige loofbomen te worden aangeplant over de volle lengte van het gebouw, zodra de ruwbouw af is;
- het kleine gebouw (kantoor + verpakingsruimte) behoort te worden uitgevoerd met betonblokken van dezelfde tint als de breukstenen huizen van het dorp Xhignesse".

Aangezien het advies van het directoraat-generaal landbouw als volgt luidt :

" GUNSTIG

Aangezien de mest wordt gedroogd zodra hij uit de stal wordt verwijderd, dient bij de wekelijkse reiniging onder het uiteinde van de afvoerpijp een aanhangwagen te worden geplaatst. Daarin zullen de dagelijkse uitscheidingen terechtkomen. Idealiter zal een specifiek lokaal worden bijgebouwd. De mest zal niet op houtkrullen of stro worden opgevangen.".

Overwegende dat dit agrarische project, dat als een gezinsbedrijf kan worden omschreven, geen grote weerslag zal hebben op het af- en aanrijden van voertuigen, noch op de waarborging van de waterkwaliteit;

Dat het geplande gebouw kan worden geacht in het landschap te passen;

Dat de bewuste bedrijfsplaats gelegen is in een woongebied met een landelijk karakter, in een gehucht dat uit verscheidene boerderijen bestaat;

Dat op de gunstige gevolgen voor de economische ontwikkeling van de gemeente acht behoort te worden geslagen;

Dat het college zich voor het overige aansluit bij de hiervoren vermelde opmerkingen van Stedenbouw en van het directoraat-generaal landbouw.".

7. Tijdens diezelfde vergadering van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Hamoir d.d. 25 maart 1998, heeft dat college de heer en mevrouw HAVELANGE een exploitatievergunning verleend

voor een kippenfokkerij voor 19.920 legkippen, mits bepaalde voorwaarden worden nageleefd. De geldigheidsduur van de vergunning is beperkt tot vijf jaar.

De exploitanten en burens van hen, onder wie Pierre COLSON en Paul GRAULICH, hebben tegen de exploitatievergunning beroep ingesteld bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Luik;

Overwegende dat Albert HAVELANGE bij een op 29 mei 1998 ingediend verzoekschrift vraagt als tussenkomende partij in het kort geding te mogen optreden; dat er grond bestaat om dat verzoek in te willigen;

Overwegende dat de vordering tot schorsing niet-ontvankelijk is voor zover ze van Paul GRAULICH uitgaat, aangezien ze na het beroep tot nietigverklaring is ingesteld, wat een schending inhoudt van artikel 17, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de tweede verwerende partij een exceptie van niet-ontvankelijkheid opwerpt, afgeleid uit de overweging dat de tweede verzoeker geen belang heeft om de schorsing te vorderen, aangezien hij op 120 meter van het omstreden gebouw woont en dan ook geen naaste buur is; dat zij daarop laat volgen dat de lering van arrest DE ROUCK, nr. 32.024 van 16 februari 1989, niet kan worden toegepast op de omstandigheden van deze zaak, gelet op de afstand van de woning van de tweede verzoeker tot het omstreden project en op de aard van het gebouw (kippenfokkerij); dat de tussenkomende partij een soortgelijke exceptie opwerpt en daarop laat volgen dat de wettigheid van het belang van de tweede verzoeker kan worden betwist, aangezien hij zelf de bepalingen die

hij aanvoert, inzonderheid die van het bijzonder plan van aanleg niet heeft nageleefd;

Overwegende dat de tweede verzoeker, wiens huis maximaal 145 meter van de omstreden kippenfokkerij is gelegen en die dan ook als een nabije buur behoort te worden beschouwd, er belang bij heeft de nietigverklaring te vorderen van de vergunning voor het bouwen van die kippenfokkerij, temeer daar de kippenfokkerijen zijn opgenomen op de lijst van de gevaarlijke, ongezonde of hinderlijke inrichtingen [lijst B, nr. 3 (16)] wegens de hierna volgende hinder die ze doorgaans veroorzaken :

" Uitstoot van N_2O , NH_3 , CH_4 , ...; slechte reuk, afvoer van rottende of voor rotting vatbare faecale stoffen; gevaar voor ontsnapping van dieren; opstapeling van voor verrotting vatbare afval; lawaai van dieren";

Overwegende, wat betreft de naleving door de tweede verzoeker van de bepalingen waarvan hij zelf de schending aanvoert, dat de bouwvergunning die hij indertijd voor het bouwen van zijn woning heeft moeten aanvragen, definitief is geworden; dat de eventuele schendingen van het bijzonder plan van aanleg die deze vergunning zou kunnen inhouden te wijten zijn aan de overheid die toen die vergunning heeft verleend; dat deze kwestie geen gevolgen heeft voor het belang van de tweede verzoeker bij het onderhavige beroep;

Overwegende dat de exceptie van niet-ontvankelijkheid niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat de tweede verzoeker in het eerste onderdeel van het eerste middel van zijn vordering klaagt over de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en

over dwaling omtrent de juridische motieven, doordat in de bestreden handeling te lezen staat dat "er voor het grondgebied waarop het goed gelegen is geen door de Executieve goedgekeurd bijzonder plan bestaat", terwijl er voor dat grondgebied een bijzonder plan van aanleg nr. 4 "Rive droite - Plan solde" bestaat, dat bij koninklijk besluit van 9 augustus 1957 is goedgekeurd en waarvan de voorschriften overeenstemmen met die van het naderhand aangenomen gewestplan en waarnaar trouwens wordt verwezen in de exploitatievergunning van 25 maart 1998; dat het tweede onderdeel ontleend wordt aan dwaling omtrent de juridische motieven van de bestreden handeling en, daarmee samenhangend, aan schending van artikel 43 (oud) van het Waals Wetboek van ruimtelijke ordening, stedenbouw en patrimonium (WWROSP) (tweede aanhefverwijzing), terwijl de procedure van artikel 43 had moeten worden gevolgd doordat voor het grondgebied in kwestie een bijzonder plan van aanleg bestaat;

Overwegende dat de tweede verwerende partij antwoordt dat het bijzonder plan van aanleg nr. 4 van 3 november 1956 impliciet is opgeheven door het latere gewestplan, zodat in de aanhef van de bestreden handeling niet naar dat plan van aanleg behoorde te worden verwezen en de te volgen procedure die van artikel 42 (oud) van het WWROSP is;

Overwegende dat de tussenkomenende partij betwist dat de verzoekers een belang hebben, aangezien de woning van de verzoekers niet aan de door het bijzonder plan van aanleg gestelde voorwaarden voldoet, enerzijds, en aangezien de omstandigheid dat dit bijzonder plan van aanleg niet vermeld is, hen geen nadeel heeft kunnen berokkenen als de voorschriften van dat plan overeenstemmen met die van het gewestplan, anderzijds, terwijl men zich volgens hem tevergeefs afvraagt welk voordeel de procedure verzoekers kan

opleveren, aangezien zij niet betwisten dat de werken volgens de bestemming van dat gebied op die plaats mogen worden uitgevoerd; dat hij voorts stelt dat de verzoekers er geen enkel belang bij hebben te betogen dat de te volgen procedure die van artikel 42 en niet die van artikel 43 van het WWROSP was en geen belang bij het feit het advies van de gemachtigde ambtenaar te hebben ingewonnen; dat de tussenkommende partij, wat de grond van de zaak betreft, beweert dat het geplande gebouw beantwoordt aan de voorschriften van het bijzonder plan van aanleg waarnaar de verzoekers verwijzen; dat hij betoogt dat het gewestplan van Hoei-Borgworm, dat van recentere datum is dan het bijzonder plan van aanleg nr. 4, tot gevolg heeft dat de bepalingen van dat bijzonder plan van aanleg die daarmee niet overeenstemmen, worden opgeheven, aangezien het grootste deel van het landelijk gebied van het bijzonder plan van aanleg in het gewestplan de bestemming agrarisch gebied krijgt, welk gebied kennelijk onverenigbaar is met het landelijk gebied, aangezien hierin krachtens de definitie ervan woningen en bedrijfsgebouwen mogen worden opgetrokken; dat de impliciete opheffing van het bijzonder plan van aanleg volgens hem tot gevolg heeft dat de stedenbouwkundige voorschriften waarvan dat plan vergezeld ging eveneens opgeheven zijn, zodat daarnaar niet behoefde te worden verwezen in de bestreden handeling en de te volgen procedure die van artikel 42 van het WWROSP is;

Overwegende dat het terrein waarvoor de bestreden vergunning is verleend, tot "de landelijke gebieden" wordt gerekend in het bijzonder plan van aanleg nr. 4 van de gemeente Hamoir ("Rive droite - Plan solde"), dat op 3 november 1956 door de gemeenteraad is vastgesteld en bij een koninklijk besluit van 9 augustus 1957 is goedgekeurd; dat de bijzondere voorschriften betreffende het landelijk gebied als volgt luiden :

" In een landelijk gebied mogen alleen gebouwen voor landbouwdoeleinden of voor lichte industriële bedrijvigheid in verband met de landbouw worden opgetrokken, al dan niet met woongelegenheid, alsook woningen in open of halfopen bebouwing met maximaal één bovenverdieping, die van alle zijden een homogene aanblik bieden. (...)"

Overwegende dat die bepalingen niet onverenigbaar lijken met het begrip woongebied met een landelijk karakter, waarin volgens het gewestplan van Hoei-Borgworm het grootste gedeelte is gelegen van het perceel waarop de omstreden kippenfokkerij zou worden opgetrokken; dat artikel 171.1.2.2. (oud) van het WWROSP immers bepaalt dat de woongebieden met een landelijk karakter bestemd zijn voor woningbouw in het algemeen en tevens voor landbouwbedrijven; dat krachtens dat artikel in die gebieden onder dezelfde voorwaarden als die welke voor de woongebieden zijn gesteld, activiteiten mogen worden ontwikkeld die noch op de agrarische noch op de woonfunctie betrekking hebben; dat woongebieden met een landelijk karakter krachtens artikel 27 (nieuw) van het WWROSP "hoofdzakelijk bestemd (zijn) voor verblijf en landbouwbedrijven"; dat het tweede lid van dezelfde bepaling als volgt luidt :

" Economische activiteiten, sociaal-culturele inrichtingen, gebouwen en inrichtingen van nutsvoorzieningen en gemeenschapsvoorzieningen, alsmede toeristische accommodatie kunnen er eveneens toegelaten worden voor zover ze de hoofdbestemming van het gebied niet in het gedrang brengen en verenigbaar zijn met de omgeving";

Overwegende dat een gemeentelijk plan alleen dan impliciet door een gewestplan wordt opgeheven wanneer de voorschriften van dat plan met het gewestplan strijdig zijn; dat de verwerende partij en de tussenkomende partij niet aantonen dat de voorschriften van het bijzonder plan van aanleg nr. 4, wat het omstreden perceel betreft, strijdig zouden zijn met die van het gewestplan betreffende de woongebieden met een

landelijk karakter; dat daaruit volgt dat de omstreden vergunning een dwaling omtrent het recht bevat, doordat daarin toepassing wordt gegeven aan artikel 42 (oud) van het WROSP, waarnaar in de aanhef wordt verwezen, terwijl er voor het grondgebied waarop het goed gelegen is een bijzonder plan van aanleg bestaat dat door de Koning is goedgekeurd;

Overwegende dat het middel van openbare orde is, aangezien het betrekking heeft op de bevoegdheid van de gemachtigde ambtenaar en bijgevolg op de uitoefening, door het college van burgemeester en schepenen, van zijn beoordelingsbevoegdheid bij het onderzoek van de vergunningsaanvraag, waarvoor verschillende procedures gelden naargelang er al dan niet een bijzonder plan van aanleg bestaat; dat daaruit volgt dat er geen grond bestaat om in te gaan op de vraag of de tweede verzoeker belang heeft bij het voormelde middel; dat dit middel ernstig is;

Overwegende dat de tweede verzoeker vreest dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden vergunning hem blootstelt aan de volgende nadelen die hij ernstig en moeilijk te herstellen acht;

Overwegende dat hij ten eerste een esthetisch nadeel aanvoert, veroorzaakt door een gebouw met het aanzicht van een bedrijfsgebouw, uitgevoerd in beton en zonder enige architecturale verfijning met het oog op de inpassing in het geheel van de gebouwen in de buurt; dat hij beweert dat het omstreden bouwwerk niet voldoet aan de voorschriften van het bijzonder plan van aanleg nr. 4 en dat het de esthetische waarde van de buurt in het gedrang brengt; dat hij ten tweede opwerpt dat de vestiging van een kippenfokkerij noodzakelijkerwijze gepaard gaat met hinderlijke reuk en dito stof; dat hij van mening is dat het nadeel

verbonden aan de exploitatie van een gebouw waarvoor een bouwvergunning is afgegeven, in aanmerking kan worden genomen ter gelegenheid van het onderzoek van een vordering tot schorsing van een bouwvergunning; dat hij benadrukt dat volgens het milieu-effectrapport per jaar zowat 620 en 870 kg stof zou worden ontwikkeld en dat de reuk binnen een straal van 130 meter waarneembaar zou zijn; dat hij voorts de aandacht vestigt op de hinder die zal ontstaan door de opslag van mest, waarvan de jaarproductie in het milieu-effectrapport op 400 ton wordt geraamd; dat het nadeel volgens hem nog wordt vergroot door de omstandigheid dat het gaat om een woongebied met een landelijk karakter, waar de woonfunctie en de landbouw dus op voet van gelijkheid staan - binnen de grenzen van een dorp; dat hij artikel 23, derde lid, 4°, van de Grondwet (bescherming van de gezondheid van de mens) aanvoert; dat hij ten derde eveneens vreest voor een nadeel te wijten aan het lawaai, veroorzaakt door zowel de ventilators die het gebouw verluchten als door het pluimvee zelf, terwijl de vermeldingen van het milieu-effectrapport in dat verband zeer beknopt zijn; dat hij ten vierde aanvoert dat voor een kippenfokkerij van 19.920 dieren een milieu-effectonderzoek had moeten worden gevoerd met toepassing van artikel 10, § 4, van het decreet van 11 september 1985 houdende organisatie van de milieu-effectbeoordeling in het Waals Gewest, doordat ze ernstige nadelen voor de omgeving en inzonderheid voor de mensen uit de omgeving dreigt op te leveren en dat hij betoogt dat bij ontstentenis van zulk een onderzoek het gevaar voor een moeilijk te herstellen ernstig nadeel als bewezen moet worden beschouwd; dat hij in bijkomende orde aanvoert dat 19.920 dieren nauwelijks minder is dan de drempelwaarde vanaf welke in alle gevallen een onweerlegbaar vermoeden geldt dat het gevaar voor een nadeel bewezen is; dat het nadeel volgens de tweede verzoeker moeilijk te herstellen wordt

doordat het onzeker is of de plaats in haar oorspronkelijke staat zal worden hersteld;

Overwegende dat de bouwvergunning het mogelijk maakt een gebouw op te trekken met een totale lengte van 60 meter en een breedte van 15 meter, met een bijgebouw van 12 meter bij 8,70 meter en een totale hoogte van ongeveer 7 meter; dat in dit gebouw een industriële fokkerij van legkippen zal worden gevestigd, waarin 19.920 dieren kunnen worden ondergebracht, wat een aantal is dat nauwelijks lager is dan dat waarvoor een milieu-effectrapport verplicht is (20.000 dieren); dat het gebouw volgens het gewestplan grotendeels gelegen is in een woongebied met een landelijk karakter; dat zulke gebieden hoofdzakelijk bestemd zijn voor bewoning en landbouwbedrijvigheid, waarbij beide functies op voet van gelijkheid staan;

Overwegende dat het terrein waarop het gebouw zal worden opgetrokken de facto gelegen is in de nabijheid van woningen en, onder andere, van een verkaveling, alsook binnen de grenzen van een dorp; dat het gebouw zal komen te staan op ongeveer 125 meter van het terrein van de tweede verzoeker en op 145 meter van zijn woning; dat deze soort pluimveefokkerij volgens het algemeen reglement voor de arbeidsbescherming behoort tot de gevaarlijke, ongezonde en hinderlijke inrichtingen; dat de aard van de nadelen van die soort fokkerij beschreven staat in rubriek 3 (16) van lijst B; dat die ongemakken inzonderheid verband houden met de reuk- en lawaaihinder die zulke inrichtingen veroorzaken en met de opstapeling van afval;

Overwegende dat uit het milieu-effectrapport blijkt dat de kippenfokkerij zal leiden tot de uitstoot van ammoniak (700 kg per jaar), de verspreiding van stofdeeltjes (tussen 620 en 870 kg per jaar) en tot

reuk, die binnen een straal van 130 meter kan worden waargenomen; dat echter uit de bij het rapport gevoegde "meting van de verwachte reukhinder" blijkt dat die straal volgens een van de berekeningswijzen 192 meter zou kunnen bedragen; dat die bijlage als volgt luidt :

" Een kippenfokkerij kan op verscheidene manieren tot stankoverlast leiden. Enerzijds bevat de lucht die door de ventilators uit de gebouwen wordt verwijderd een groot aantal bestanddelen die een reuk van zich geven. Anderzijds wordt de door de kippen geproduceerde mest buiten de fokkerij opgeslagen en uiteindelijk uitgereden op landbouwgrond.

In tegenstelling tot de vaak zeer specifieke reuk die bepaalde industrieën veroorzaken, is die van een kippenfokkerij te wijten aan tientallen of zelfs honderden organische bestanddelen. Voorts is de stankoverlast die een kippenfokkerij veroorzaakt zeer vaak plaatselijk. Wat de duur van de stankoverlast betreft, kunnen kippenfokkerijen worden beschouwd als voortdurende bronnen daarvan";

Overwegende dat er in het milieu-effectrapport, zijnerzijds, op gewezen wordt dat, aangezien de overheersende winden uit zuidwestelijke hoek komen, de emissies in de lucht door de fokkerij vooral in noordoostelijke richting zullen gaan; dat erop behoort te worden gewezen dat de woning van de tweede verzoeker ten noorden van de omstreden inrichting is gelegen;

Overwegende dat, terwijl het administratief dossier nauwelijks inlichtingen bevat omtrent de wijze waarop de mest buiten de inrichting zal worden opgeslagen vóór hij elke week wordt opgehaald, de tussenkomende partij aanvoert dat de mest tijdens de week binnenin het gebouw zal blijven, waar hij zal drogen, en daarna rechtstreeks, zonder opslag buiten het gebouw, zal worden weggevoerd; dat het door die bewering, de inhoud van de voormelde bijlage en de verwijzing naar het dubbelzinnige advies van het Directoraat-generaal Landbouw onzeker is wat er echt zal

gebeuren; dat de jaarlijkse mestproductie in het milieu-effectrapport op 400 ton wordt geraamd;

Overwegende dat de geluidshinder kan worden veroorzaakt door de dieren zelf, door de werking van de ventilators en door het af- en aanrijden van voertuigen; dat in het milieu-effectrapport wordt beweerd dat "het door de bedrijvigheid veroorzaakte geluid op 50 meter afstand in elk geval niet hoger dan 50dB zal liggen", zonder nadere precisering daaromtrent, inzonderheid wat betreft de berekeningswijze die is gebruikt om tot die uitkomst te komen; dat het dossier geen enkele inlichting bevat op basis waarvan kan worden uitgesloten dat zulk een geluidsniveau voor de buurt hinder oplevert, inzonderheid in geval van aanhoudend geluid;

Overwegende dat de hiervoren beschreven ongemakken niet alleen hinder dreigen op te leveren voor de tweede verzoeker, maar voor alle mensen die in de onmiddellijke omgeving van de kippenfokkerij wonen; dat zulks de oorzaak van een onrechtstreeks nadeel oplevert, waarmee rekening behoort te worden gehouden, aangezien het wordt aangevoerd tot staving van een gevaar voor een nadeel dat aan de tweede verzoeker berokkend wordt; dat die nadelen, die zowel met de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bouwvergunning als met de exploitatie van het gebouw verband houden, ernstig en moeilijk te herstellen moeten worden geacht;

Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, die vervuld moeten zijn wil de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling kunnen worden bevolen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het door Albert HAVELANGE ingediende verzoek tot tussenkomst in het kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt afgewezen voor zover ze door Paul GRAULICH is ingediend.

Artikel 3.

De tenuitvoerlegging van de bouwvergunning die het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Hamoir op 25 maart 1998 heeft afgegeven aan de heer en mevrouw HAVELANGE met het oog op het bouwen van een kippenfokkerij, wordt geschorst.

Artikel 4.

De kosten betreffende de vordering tot schorsing ingesteld door Paul GRAULICH, bepaald op 7.000 frank, komen te zijnen laste.

De kosten betreffende het verzoek tot tussenkomst ingediend door Albert HAVELANGE, bepaald op 5.000 frank, komen te zijnen laste.

De beslissing over de overige kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel in openbare
terechtzing van de XIIIe kamer, rechtsprekend in kort
geding, op zestien juli 1900 achtennegentig door :

de Hr. HANOTIAU, kamervoorzitter,
Mevr. MALCORPS, griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Chr. MALCORPS.

M. HANOTIAU.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.